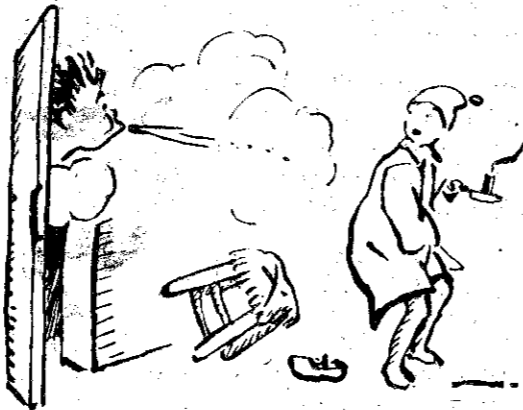

ΜΕΡΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

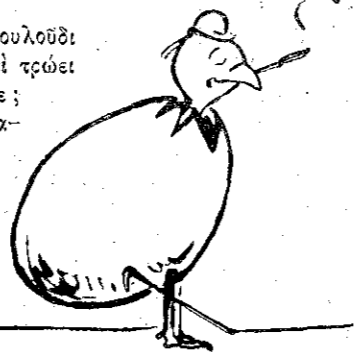
Είμαι ένα ψηλό παιδί, που λίγο-λίγο μικραίνω. — Τι είναι; — Το κερί.

Πατέρας δεν έχει ούτε χέρια ούτε πόδια, και όμως ανοίγει όλες τες πόρτες; — Ποιός άλλος; 'Ο άνεμος!

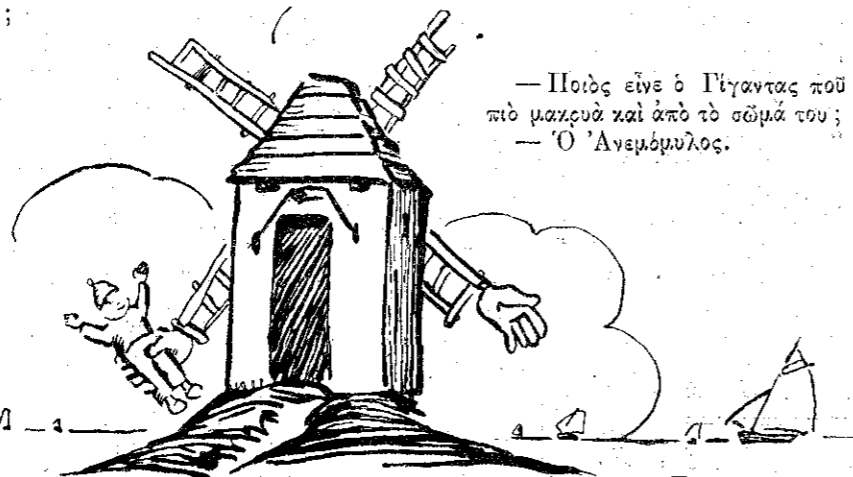
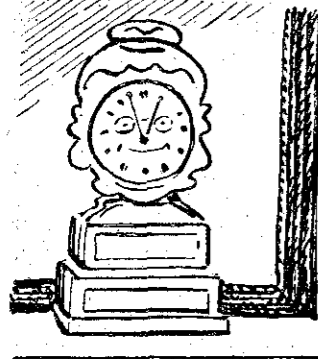

— Ένα λουλουδι που πετάει και τρώει μέλι. Τι είναι; — Η πεταλούδα.

— Άσπρο, όλασπρο φουστανάκι, χωρίς μαντίκια και ραφές. Τι είναι; — Το αυγό.

— Ποιός στέκεται πάντα μπροστά στον καθρέπτη και δεν κυττάζει ποτέ; — Το ρολόγι της κονσόλας.

— Ποιός είναι ο Γίγαντας που έχει χέρια από μακρούα και από το σώμα του; — 'Ο Άνεμόμυλος.

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΟΙ ΦΥΤΟΦΑΓΟΙ

Η γειτονοπούλα μας, το Λενιό του Κυρδημήτρου του μαουνιέρη, μάς μολογούσε προχτές τι έπαθε με τ'αδέφια της. — 'Ο μπαμπάς μου και η μαμά μου, μάς έλεγε, πήγαν στα λουτρά της Αιδηψού. Για να μη απομεινουμε τα παιδιά μοναχά, ήθε το Κυρατσό, ή θειά μου, για συντροφιά στο σπήτι. Είχα μα-

γειρέψη το βράδυ κρέας φασόλια, πάω να κενώσω το φαγι, τι να ιδώ; Φασόλια μοναχά. Φειδοζώθηκα από την αντροπή μου και το κακό μου τι να βγάλω μπροστά στη θειά που έχει κ' ένα στόμα! μια κουρκουσουριά! ο θεός να φυλάξει, 'ς όλο τον κόσμο θα τώλεγε την άλλη μέρα. Φωνάζω και τα τέσσερα αδέφια μου στην κουζίνα. Βρέ ανέφτακα! τούς λέω, ποιός ανέθηκε ίσια πάνω κ' έφαγε το κρέας από την κατασρόλα; έφυγε ή γάτα

χορεύουν τα ποντίκια, μα τι να πούμε το Κυρατσό τώρα; — Να πούμε πως το έφαγε το κρέας ή γάτα, λέει ο μικρός. — Βρέ σύ! πως θα πούμε, λέει ο μεσιακός, έτσι; μπορούσε ή γάτα να φάει πέντε κοφίδια; — Να πούμε πως τη βοήθησαν κ' οι γάτες της γειτονιάς, λέει πάλι ο μικρός. — Τα μυαλά σας και μια λύρα, λέει ο μεγάλος, σαν να πούμε τη θειά πως έγεινε γατοπάζαρο άπάνω στην κατασρόλα

και λείπασε τώρα να φάς! 'Ολοι περιδρομιάσαμε από ένας-ένας, μα εγώ μοναχά θα τα βολέψω. Το νού σας μοναχά να μη με βγάλετε ψεύτη 'ς αυτά που θα πω στο τραπέζι. Έσύ, Λενιό, μου λέει, βάλε το κοφίδι π' απόμεινε στο πιάτο της θειάς και στα δικά μας τα φασόλια. Τι άλλο να 'κανα κ' εγώ! Καθήσαμε να φάμε. — Τι, ξεχωριστό μαγειρεύεις για μένα, Λενιό; μου λέει ή θειά' έσεϊς τρώτε σα-

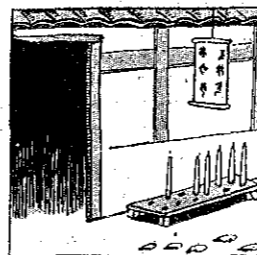
ράκοστινά κ' εγώ κρεατινό; Γιατι αυτό; — Ημεϊς, θειά, λέει ο μεγάλος, γενήκαμε όλοι μας φυτοφάγοι' δεν τρώμε πιά κρέατα και ψάρια, αυτά είναι φοβίμια, έτσι λέει ένας δάσκαλος μου. — Βοήθεια σας, παιδιά μου, μάς λέει το Κυρατσό, για την παντοτεινή νηστεία σας. Εγώ ξέρω πως σαρακοστεύουν έτσι αυτοί που μακρούα από μάς τούς πιάνει ο δέξω απ' εδώ. Αυτές τες μέρες που θα είμαι σπίτι σας, μη μαγειρεύεις, Λενιό, ξεχωριστό για μένα, πάρτε μου

από καρμιά μπριζόλα και την ψένω και μοναχά μου όπως τη θέλω. έσεϊς φάτε σαρακοστιανά. Είκοσι μέρες που λείπουν οι γονέαι μου, μάς έλεγε το Λενιό, ή κηλιά μας έγεινε μονάδικο απ' τα λαχανικά κ' ή θειά μας ξεκοκκαλίζει τη μπριζόλα της. 'Ο μεσιακός, καρμιά φορά πετάει από κανένα μούγκρισμα άπάνω στο τραπέζι: «Άμα βόλεγμα!» λέει στο μεγάλο.

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

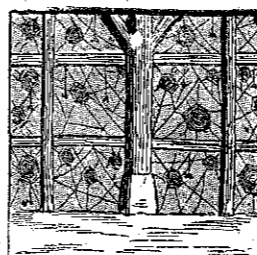
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Κινεζικόν ἔθιμον

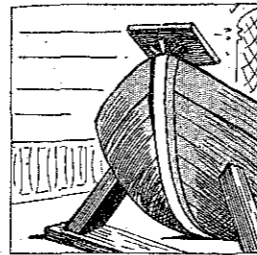
Εἰς μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Κίνας, οἱ ἰατροὶ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ραδιάζουν παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας των τόσα κηρία ὅσοι πελάται των ἀπέθαναν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ νέος πελάτης πληροφορεῖται ἀμέσως περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἰατροῦ. Ἡ εἰκὼν μας, ἀπὸ φωτογραφίαν, παριστᾷ τὴν θύραν τῆς οἰκίας ἐνὸς κινέζου ἰατροῦ μετὰ τὴν παράταξιν τῶν κηρίων.

Ἀραχνοτροφεῖον

Ἐνας Ἀμερικανὸς εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν ἔχει κτήμα, ὅπου ἀνατρέφει δεκαπέντε χιλιάδας ἀράχνας πάντοτε εἰδούς! Τί τὰς θέλει; Ἡ ἀρωγήσεται. Ἰδοὺ. Τὰς πωλεῖ εἰς τοὺς οἰνεμπόρους, οἱ ὅποιοι τὰς ἀπολύουν εἰς τὰς ἀποθήκας των, διὰ νὰ σκεπάζωνται γρήγορα αἱ φιάλαι τοῦ οἴνου με ἰστούς ἀράχνης, — πρᾶγμα τὸ ὅποιον, προσδίδει εἰς αὐτὰς ἀπατηλὴν ὄψιν καλαιότητος!

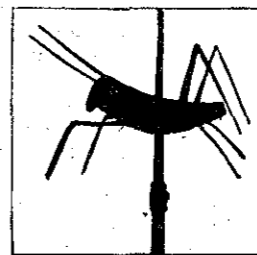
Περίεργος ἄμβων

Εἰς ἓν χωρίον ἀλιέων, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μία παλαιὰ νορμανδικὴ λέξις τοῦ μεσαιωνοῦ, χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἔκκλησιαν ὡς ἄμβων! 'Ο πάστορ εἰσέρχε-

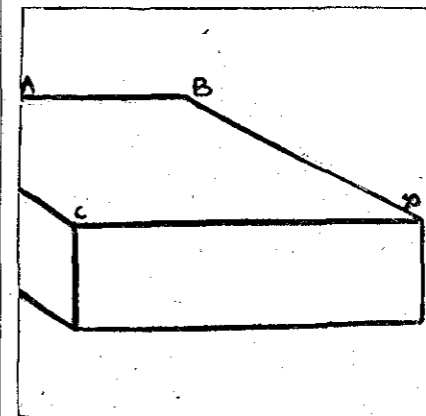
ται καὶ καθήται εἰς τὴν πρόραν διὰ νὰ νανώνωσῃ τὴν Ἁγίαν Γραφήν εἰς τοὺς πιστοὺς. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ περίεργος αὐτὸς ἄμβων δὲν στερεῖται ποιήσεως.

Γιγαντιαία ἀκρίς

Ἡ ἀκρίς αὕτη ἔχει μῆκος δύο μέτρων καὶ ἐβδομηγυαπέντε ἑκατοστά, ὕψος δὲ ἀπὸ τὴν κοιλίαν ὡς τὴν ράχιν, ἓνα καὶ δέκα. Μὴ τρομάξετε! Τὸ γιγαντιαῖον αὐτὸ ἔντομον εἶνε ἀπὸ τοίγκον καὶ σχηματίζει τὸν ἀνεμοδείκτην τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου. Δὲν ἤμπορούσε νὰ ἦτο μικρότερον, ἀφοῦ εὐρίσκειται ἐπὶ τῆς στέγης κειρίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὕψος εἶνε 65 μέτρα.

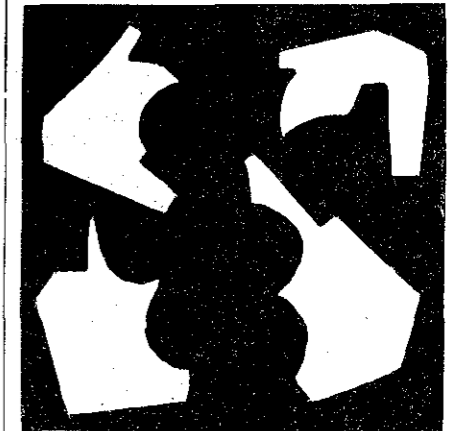
Ὀπτικὴ ἀπάτη

Ἰδοὺ ἓν κιβώτιον. Τὸ σκέπασμά του ἀβγδ ἔχει ἀρκετὸν χῶρον ὥστε νὰ τοποθετηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἓν νικέλιον πεντάλεπτον ἢ ἓν ἀσημένιον μισφραγκόν; Βεβαίως! θὰ πῆτε ἐκ πρώτης ὄψεως. Ἄν δοκιμάσετε ὁμῶς νὰ τοποθετήσετε

τὸ γόμισμα, θὰ ἰδῆτε μ' ἐκπλήξιν σας ὅτι ἐξέρχεται ἀπὸ τὰς γραμμὰς. Τὸ σέπασμα ἔχει πολὺ μικρότερον χῶρον ἀφ' ὅσον φαίνεται.

Παίγνιον

Τὰ τέσσαρα αὐτὰ λευκὰ τεμάχια νὰ τοποθετηθοῦν ἐπὶ μαύρου χαρτοῦ οὕτως, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓν μαῦρον τριφύλλιον (trèfle, τὸ λεγόμενον σπαθὶ τῶν παιγνιοχαρτῶν) ἐπὶ λευκοῦ ἐπιπέδου.

Ἀλλοίως: Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταίλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἀνω Παίγνιου εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐρυπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μεμὴν δεκάραον ἢ μετ' ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὄνόματα ὄλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον ἀποτελεσεθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσάμενον δι' ἓν ἔτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἢ συνδρομητὸς θὰ παραταθῇ).

Λύσις τοῦ Προβλήματος τοῦ 41ου φυλλαδίου

Ἄγγιλλεύς, Κλεοπάτρα, Ἡρόδοτος, Ἄρτεμις, Ποσειδῶν, Τηλέμαχος, Σόλων, Ἀθήμιος.

